

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

92

Szerző:

Gábor István

Cím:

Meghalt Weiner Leó

Forrás:

Magyar Nemzet

(Hely)

(Idő)

1906. sept. 14.

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

név

Weiner Leó

Idő

"1906"

Személy

Helyszám

Hosszan tartó súlyos betegség után, 75 éves korában elhunyt **Weiner Leó** zeneszerző, Kossuth-díjas kiváló művész.

*

Első zenei élménye **Beethovennel** kezdődik; tizenegy éves, amikor az egyik legkiválóbb **Liszt**-tanítványtól, **Sauer** Emil-től az **Appassionatát** hallja, s élete utolsó, még befejezett műve is **Beethoven** nevéhez fűződik. Alig néhány hónapja, hogy háromévi fáradságos munkával, a zenetudós, a művész, a komponista és a pedagógus legjobb tulajdonságait egyesítve, sajtó alá rendezte **Beethoven** 32 zongoraszonátáját.

A világhírű, idős zeneszerző már betegen végezte el ezt az áldozatkész munkát, de betegsége sem a nyugalom enyhéül szolgálta. Újabb nagyszabású tervek foglalkoztatták: **elvállalta Beethoven és Mozart** hegedű-zongoraszonátáinak sajtó alá rendezését.

E sorok írója, amikor tavasszal, 75. születésnapja előestéjén felkereste a művészt, és megkérdezte tőle, mennyi időt szán e szonáták »kligazítására«, **Weiner Leó** nyugodtan, háromnegyed század bölcs derűjével felelte: két évet.

Ez a terv már nem sikerült. De helyette és mellette ott állnak művei, melyek egyike-másika már bevonult a nemzetközi zenetörténetbe.

Több mint fél évszázaddal ezelőtt, 1906-ban végez a Zeneakadémián. **Koessler** János, a világhírű összhangzattan-professzor tanítványaként. A kritika kezdetben mostohán bánik az ifjú **Weinerrel**, de az ötvennégy évvel ezelőtti zeneakadémiai évszázó ünnepe már a későbbi nagy sikerekre vetíti fénysugarát. Ezen az évzárón történik meg az a zenetörténetileg ritka eset, hogy egyetlen akadémiai növendék — **Weiner Leó** — **négy pályadíjat** nyer el egyszerre.

Öt évtizedes munkássága a magyar zene fejlődésének fő-

vonalába esik. Legelső reánk maradt művétől, a **Szerenád**tól és az I. vonósnyestől kezdve az a törekvés hatja át, hogy hűen fejezze ki korát. Törekvése a harcostársakéval, **Bartók** és **Kodály** művészetével egybeesik, ha más utakon keresi is a kifejezés formáit. **Weiner** műveit is mindjobban átjárja a magyar népzene, és első kritikussai a magyar zene finom stilizálását üdvözlik korai opusaiban.

Ötven év alatt a kamaraművek és zenekari opusok egész sorát alkotta meg **Weiner Leó**, olyan műveket, mint a külföldön is gyakran játszott vonósnyegyesi, öt divertimentója, két hegedűversenye, a **Toldi** szimfonikus költemény különböző formái, vagy az 1913-ban komponált **Csongor és Tünde**-szvit mely balett formájában jelenleg is Operaházunk kedvelt repertoár darabja és egyik büszkesége.

Művésznek nagy, a kamaramuzsikálás elméletében és gyakorlatában hatalmas embernek pedig nemesen egyszerű volt. Évtizedek óta ott élt szerény **Majakovszkij** utcai lakásában, a legfelső emeleten. Az a szoba, mely zongorájával, néhány nagy zeneszerző portréjával legbensőbb otthonául szolgált, az utóbbi években átalakult akadémiai tanteremmé, **Weiner** tanár úr itt tartott kamarazenei órákat növendékeinek. Kis asztala katedrává lépett elő, és az idős, már régebben betegeskedő művész kottáival kezében, szigorúan figyelte tanítványait.

Öt évtizednél hosszabb idő alatt a magyar kamarazeneles neves művészeit bocsátotta útjukra.

Weiner Leó, nagy zeneszerzőnk, akit a nép állama megbecsülése jeléül két ízben **Kossuth-díjjal** tüntetett ki, elment közülünk. De művei, melyek az egész világon felhangzanak, megőrzik hírét és tanítványai, akik az ő példás életútját követik, híven ápolják emlékezetét.

Gábor István